

flere, kun 92,000 Kr. Dette viser efter min Anskuelse, at der maa være noget galt et eller andet Sted. Saa ulige Forhold kan der dog ikke være, at man det ene Sted maa bruge over $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. til Administrationsudgifter, medens man det andet Sted kan nøjes med 92,000 Kr., endskønt man har 30,000 flere Medlemmer.

Disse Forhold har jeg villet drage frem, fordi jeg tror, de ved Sygekasse-lovens Revision bør tages i Betragtning, først og fremmest for, at en Overvejelse deraf kan føre til det, som jeg synes er det allervigtigste ved Revisionen, nemlig at man virkelig fik de Personer med, som burde være i Sygekasserne; og de, som først og fremmest burde være der og have Hjælp fra Statens Side, er dem, der er mest ubemidlede og trænger mest dertil. Det er en udmærket god Bestræbelse — jeg anerkender den fuldt ud —, som gør sig gældende blandt de københavnske Arbejdere, Bestræbelsen for at sikre sig saa stor Hjælp i Sygdomstilfælde som muligt. Der er ikke det mindste at sige til det; den er glædelig og agtværdig i enhver Henseende. Men jeg synes dog, dette Hovedformaal maatte kunne naas under en eller anden Form. Vi har jo siddende en Kommission, som overvejer Spørgsmaalet om Invalidforsikring. Det kunde jo tænkes, at Kommissionen stillede Forslag om Støtte til en frivillig Forsikring, saaledes at de, der forsikrede sig, ogsaa i Sygdomstilfælde kunde faa Støtte af Staten, naar deres Indtægt var under en vis Grænse. Ved Affattelsen af Sygekasse-loven bør man gaa frem med en vis Forsigtighed, fordi de ubemidlede efter min Anskuelse let kan blive trængt noget i Baggrunden, og det burde ikke være Tilfældet. Jeg skal henvise til et Forslag, som i øvrigt er citeret i en Pjece, der er omdelt til os fra Bestyrelsen for den almindelige danske Lægeforening — det omtales Side 10 —, og som i sin Tid blev stillet med Dr. Brandes som Ordfører, ifølge hvilket de statsanerkendte Sygekasser skulde deles i statsunderstøttede for kun ubemidlede og ikke-understøttede, i hvilke enhver kunde optages, og som Staten kun ydede Hjælp i Form af sin Kontrol og Vejledning gennem Sygekasse-inspektøret. Adskillelsen var her skarp og absolut. Den ærede Ordfører (Kierkegaard) kom ogsaa ind paa, at der burde være en saadan Forskel mellem statsunderstøttede og statsanerkendte Sygekasser, de sidste skulde ikke have nogen Statsstøtte, men kun den Fordel, at Staten

kontrollerede dem. Jeg tror, der er meget god Grund til at gøre en saadan Forskel. Jeg er en stor Ven af alle sociale Bestræbelser, og jeg mener, at man paa det Omraade neppe kan gaa vidt nok i vort Samfund, fordi der er saa megen Uret, der bør raades Bod paa, og der bør gøres, hvad der kan gøres, for at hjælpe Folk paa enhver Maade. Men det er dog tvivlsomt, om man ikke i en Lov som denne kan gaa noget for vidt. For naar man siger, at de 90 pCt. af Danmarks Befolkning er saaledes stillet, at de skal have Støtte fra Staten i Sygdomstilfælde, saa rejser det Spørgsmaal sig for mig, om det da ikke var langt rationellere og fornuftigere at gaa det ene Skridt videre og tage de resterende 10 pCt. med, idet man sagde, at Ydelsen af al Lægehjælp i Danmark var gratis og noget, som Samfundet maatte tage sig af. Det vilde i hvert Fald være betydelig klogere, tror jeg, om man under den Forudsætning gik saa vidt, og det kunde jo ogsaa gøres.

Hele Sagen har som sagt ganske overordentlig stor Interesse. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem fra Fakse (Stauning), som sagde, at Sindene rundt omkring i Landet er sat stærkt i Bevægelse i Anledning af det foreliggende Lovforslag. Naar man ser hen til, hvorledes Bevægelsen er vokset Landet over, hvor mange Mennesker der nu er Medlemmer af Sygekasserne i Sammenligning med i 1892, da Loven blev vedtaget, viser Fremskridtet sig jo uhyre stort, og det bliver tydeligt, at den store Befolkning har været glad ved denne Lov og har anerkendt, at den rummede meget godt og hjælp paa mange Maader. Men derfor gælder det om, naar vi nu reviderer Loven, at den bliver saa god som muligt, og at de Mangler, der er ved den, afhjælpes, og jeg tror, vi kunde faa en ganske overordentlig god Lov, som gjorde megen Lykke, hvis visse Mangler blev afhjulpne.

Et af de nye Hovedpunkter i Lovforslaget er jo Spørgsmaalet om Forsikring af de kronisk syge. Jeg skal med Hensyn til dette tillade mig at udtale, at jeg tror ikke paa, at det er forsikringsteknisk muligt at lave en Sygekasse for kronisk syge. Jeg tror, et Forsøg derpaa vil blive en stor Skuffelse. Her maa man gaa Forsørgelsens Vej. Jeg synes, det er selvindlysende, at man ikke kan forsikre Folk, som er kronisk syge; thi hvis deres Forsikring skulde have nogen Betydning, maatte disse Folk yde langt større Tilskud end de, der ikke er kronisk syge; men man